

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 14
ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΑΘΗΣ
ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 97.34.656

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΑΜΠΕΡΙΩΤΩΝ «Ο ΜΕΓΔΟΒΑΣ»

ΕΤΟΣ Β' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 9

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1984

ΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Πέρασαν δύο χρόνια από την πρώτη έκδοση της «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ». Δυό χρόνια ζωής της εφημερίδας που εκδίδεται από Λαμπεριώτες και απευθύνεται σε Λαμπεριώτες.

Δεν ξέρουμε πόσο υπήρξε σωστά το σκοπό της, ούτε πόσο ικανοποιήσε το αναγνωστικό της κοινό. Ξέρουμε όμως ότι όσοι εργάζονται για την έκδοση της εφημερίδας το κάνουν με ζήλο και φιλότιμο και σίγουρα χωρίς κανένα όφελος, παρά μόνον την ηθική ικανοποίηση και την χαρά που αισθάνονται όταν παίρνουν στα χέρια τους την εφημερίδα του χωριού τους.

Μέσα από τις στήλες της εφημερίδας δεν προβλήθηκε κανείς και τίποτα, και προπαντός έμεινε μακριά από την πολιτική αναμέτρηση.

Δεν ξέρουμε αν θα ήταν σωστό, αλλά βλέπουμε ότι η εφημερίδα θα έπρεπε να βρίσκεται πιο κοντά στο Λαμπερό. Να περιέχει περισσότερα νέα του, χωρίς φυσικά να αποκλείει θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος. Όμως δυστυχώς, λόγω αντικειμενικών

δυσκολιών, δεν είναι εύκολο στο διοικητικό συμβούλιο να ενημερώνετε άμεσα και γρήγορα. Γιαυτό θα παρακαλούσαμε οποιονδήποτε μπορεί, και κύρια την κοινότητά μας, να μας ενημερώνει για έργα και προβλήματα που αφορούν το Λαμπερό.

Κοιτάζοντας λοιπόν στο χρόνο που πέρασε, θα δούμε ότι η εφημερίδα μας είχε πολλούς υποστηρικτές αλλά δεν τους είχε όλους όπως θα έπρεπε. Ίσως υπήρξαν και λίγοι πολέμιοι.

Αδιαφορούμε γι' αυτούς και καλούμε τους φίλους να μας συμπαρισταθούν πιο έντονα. Όχι μόνον χρηματικά αλλά περισσότερο να μας στέλνουν ύλη. Έφ' όσον φυσικά βλέπουν την αναγκαιότητα ύπαρξης ενός τέτοιου εντύπου.

Εμείς δεθα δίνουμε πάντως πως όσο περνάει απ' το χέρι μας θα κάνουμε τα πάντα ώστε αυτή η εφημερίδα να γιορτάσει πολλά - πολλά γενέθλια. Γιατί όπως έγραφε ένας άλλος συγχωριανός μας πέρυσι, είναι τό μεράκι μας, το πάθος μας να υπάρχει αυτή η εφημερίδα.

Χ. Φ. Κ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τελείωσε, όπως πληροφορούμαστε, η μελέτη της ρυμοτομίας του χωριού στον οποίο θα μετακινηθεί το χωριό και στάλθηκε στις 9 του Φλεβάρη στην Κοινότητά μας. Εκεί θα ανωριτηθεί το κοινοτικό κατάστημα για ένα μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου θα μπορούμε να γίνουν από τους ενδιαφερομένους ενστάσεις για το συγκεκριμένο σχέδιο ή χώρο. Αυτές θα κριθούν από την Πολεοδομία και το σύνολο μελέτης - ενστάσεων εφ' όσον υπάρξουν, θα επιτρέψει στο Υπουργείο Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος. Αναλόγως της σοβαρότητας των ενστάσεων μπορεί να τροποποιηθεί ή και να απορριφθεί τελείως η άλλη μελέτη. Πού με απλά λόγια για μας, κάτι τέτοιο θα σήμαινε ξαναγύρισμα στην αρχή.

Τελικά, εφ' όσον δεν υπάρξουν τέτοια προβλήματα, θα ετοιμασθεί προσχέδιο προεδρικού διατάγματος, το οποίο θα υπογραφεί, για μεν τα δάση από τον Υπουργό Γεωργίας, για δε τη ρυμοτομία κλπ.

από τους υπουργούς ΧΟΠ και Δημοσίων Έργων.

Μετά και την υπογραφή του προσχεδίου θα καταρτιστεί προεδρικό διάταγμα η υπογραφή του οποίου θα σημαίνει την εφαρμογή πια της όλης μελέτης στο συγκεκριμένο χώρο.

Φυσικά για να δούμε τις εργασίες ν' αρχίζουν θα πρέπει να περάσουμε και από άλλα στάδια π.χ. να γίνουν απαλλοτριώσεις μειοδοτικοί διαγωνισμοί κ.λπ. που επίσης θα απαιτήσουν χρόνο.

Πάντως απ' ότι μας είπε η αρμόδια υπάλληλος μέχρι και την υπογραφή του Προεδρικού Διατάγματος και εφ' όσον όλα πάνε καλά, θα απαιτηθούν γύρω στους τέσσερις μήνες. Υπολογίζοντας και την γραφειοκρατική καθυστέρηση και χωρίς να είμαστε καθόλου απαισιόδοξοι, θα λέγαμε ότι έχουμε αρκετό χρόνο ακόμα μπροστά μας μέχρι να δούμε το Λαμπερό σε καινούργιο χώρο.

Χ. Φ. Κ.

Απ' τη λαϊκή μας παράδοση

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Στις πάμπολλες εκδηλώσεις του λαϊκού μας πολιτισμού ηχηρότερο στοιχείο είναι το τραγούδι, και μάλιστα το δημοτικό μας τραγούδι που αποτελεί το αυθόρμητο λυρικό ξέσπασμα της λαϊκής ψυχής.

Πράγματι, δεν υπάρχει κανένας λαϊκός γιορτασμός που να μην εμπλουτίζεται από ανάλογα μουσικά συνθέματα της λαϊκής έκφρασης, τα οποία και κορυφώνουν το όλο πλαίσιο των γιορταστικών εκδηλώσεων.

Κατηγορία του δημοτικού μας τραγουδιού είναι και τ' αποκριάτικα, που διακρίνονται για το βωμολοχικό τους περιεχόμενο, αλλά και που καθιερώθηκε πολλές πράξεις της ανθρώπινης ζωής.

Τα τραγούδια αυτά, πολλές φορές παρουσιάζονται άτεχνα και χωρίς κομιά πειθαρχία στις επιταγές της παραδοσιακής μας ποιήσης. Διαπνέονται όμως από ένα σπινθηροδόλο πνεύμα και οξεία ευφυΐα. Πέρα όμως απ' όλα αυτά, τα αποκριάτικα τραγούδια διακωμωδούν πρόσωπα και πράγματα, καταστάσεις και συμπεριφορά, όπως γάμοι, κηδείες, αρραβωνιάσματα, καλόγερους, τεμπελιά, δλακεία, έρωτας, προστυχιά. Γενικά η αποκρουστική ανθρώπινη πλευρά, η αηδιστική ψυχολογία του είδους μας, οι αδυναμίες της ανθρώπινης ψυχής κλείνονται μέσα στους καφετερούς στίχους του είδους αυτού των τραγουδιών, αποδεικνύοντας έτσι ότι, κάτω από αυτό το τραγούδι κρύβεται μετουσιωμένος ο καμμός του απλού ανθρώπου που έκαμε τραγούδι το θίξιμό του απ' τα απρεπή καμώματα ατόμων μόνο και μόνο για να περιορίσει τις προκλητικές πράξεις. Έτσι, το αποκριάτικο τραγούδι, παρότι το βωμολοχικό του περιεχόμενο, γίνεται φορέας αρετής κι εντιμότητας με το να καυτηριάζει το ψέμα, την εκμετάλλευση, την υποκρισία και γενικά τις άσχημες πλευρές της ανθρώπινης καθημερινής ζωής.

Στόχος πολλών αποκριάτικων τραγουδιών είναι οι υπερήλικες άντρες ή γυναίκες. Η θέληση του γέρον ή της γριάς να παντρευτεί και να κοκορευτεί, βγαίνει μουσική μέσα απ' το στίχο του αποκριάτικου τραγουδιού και γίνεται παιχιδιότροφο στα χείλη του αποκριάτικου τρεβαδούρου. Η κοινή γνώμη δε δικαιολογούσε τέτοιες γεροντοκικές εξάψεις, και γιαυτό κάθε γεροντική ερωτοτροπία αποτελούσε πρόκληση. Έτσι, οι γέροι κι οι γρίες αποφεύγοντας φανερά τη ζήτηση της παντριάς βρίσκουν άλλο τρόπο για να εκδηλώσουν το πάθος τους για το γάμο.

Ρωτάμε λοιπόν, μια γεροντίσσα,

τι προτιμάει απ' τα δυό. Το μέλι ή το πάντρεμα. Κι εκείνη κρύβοντας το μεράκι της καρδιάς της αρνείται το πρώτο... φιλοδώρημα: «Αχ πιδάκι μ' έχου γώ δόνη για μέλι!»

Το λαϊκό μας δαιμόνιο, εκφρασμένο σε στιχοπλόκο, εκμεταλλεύεται τη ντροπή της γριάς ν' απαντήσει ξεκάθαρα και στα γρήγορα σκορώνει στίχους και τραγούδι ολόκληρο. Κάθε χρόνο τέτοιες μέρες, ενώ τα γλεντοκόπια της αποκριάς φουρνώνουν, ο καθένας αφήνοντας τις έγνοιες του έξω απ' της αποκριάς τη μάσκα, μπαίνει μέσα τα γλεντοκόπια τραγουδώντας και παίζοντας, με ένα λόγο διλώνοντας τ' αποκριάτικο τραγούδι.

Αποκριάτικες χρονιάρες μέρες και φέτος. Αποκριάτικα τραγούδια όμως δεν θ' ακουστούν και πάλι στη μικρή κοινότητα του Λαμπερού γιατί το νεανικό δυναμικό του εορτάζει το περίσυμα της ψυχικής α-

ντοχής του στις κοσμικές ταβέρνες μικρής ή μεγάλης πόλης, όπου δεν ακούγονται τ' αποκριάτικα λια νοτράγουδα, ούτε τα χαρούμενα ξεφωνητά απ' το παιδομάτι του χωριού, αλλά οι νότες μιας ξέφρενης μουσικής που καιμιά σχέση δεν έχει με το σπινθηροδόλο σατυρισμό των αποκριάτικων λαϊκών τραγουδιών.

Τούτες τις μέρες, μακάρι στα χείλη κάθε Λαμπεριώτη ν' αργοσέρνεται νοσταλγικά κάποιο αποκριάτικο τραγούδι, όχι σαν εξακοντισμένο τσουχτερό θέλος σ' αυτούς που δε συμπλέουν με τον άσπιλο κόσμο αλλά σα θλιβερό πεζοπράγυδο της Λαμπεριώτικης μοίρας, σαν καταχνιά και συγκρατημένος πόνος, σα σωτική διάθεση για πάλαμα με την ίδια Λαμπεριώτικη μοίρα ώσπου να φτάσουμε στη ΛΥΤΡΩΣΗ, που είναι η μετακίνηση στο γνωστό μας χώρο.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΗΛΙΑ ΜΟΥΣΤΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τον ετήσιο αποκριάτικο χορό του διοργανώνει ο σύλλογός μας την τελευταία Κυριακή των Αποκριών, στις 4 του Μάρτη, στο κέντρο «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ», στη λίμνη του άλσους της Νέας Φιλαδέλφειας. Ελάτε να διασκεδάσουμε όλοι μαζί (φέρετε και τους φίλους σας) σε ένα περιβάλλον αποκριάτικο και Λαμπεριώτικο συνδυάζοντας τα παραδοσιακά δημοτικά του τόπου μας και της άλλης Ελλάδας με τις ρεμπέτικες και λαϊκές πενιές και με τους μοντέρνους ρυθμούς. Ένα πρόγραμμα που θα ικανοποιεί πραγματικά όλα τα γούστα. Και όλα

αυτά χωρίς να ξοδέψετε ούτε δραχμή για την ορχήστρα.

Η είσοδος στο άλσος γίνεται από την οδό ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ.

Τηλέφωνα του ΚΕΝΤΑΥΡΟΥ: 25.29.359 - 25.25.454.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ: Λεωφορεία Κάτω Κηφισιάς και Λυκόδρυσης.

ΑΦΕΤΗΡΙΑ: Χαλκοκονδύλη και Γ' Σεπτεμβρίου.

ΣΤΑΣΗ: Κομπάρσιτα.

Περισσότερες πληροφορίες και προμήθεια προσκλήσεων στα Τηλέφωνα: 24.60.387 - 9734656.

Το Δ.Σ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ

Προσδοκία όλων των Λαμπεριωτών που σχεδόν ύστερα από τόσα χρόνια κατάντησε άπισστο όνειρο είναι η χλιοεπιωμένη μετακίνηση. Αποτέλεσμα της ελπίδας για μετακίνηση είναι να παρατηρείται στο Λαμπερό μια στασιμότητα στην οικοδόμηση, στην πραγματώση Κοινοτικών έργων που θα μεταφράζονταν σε μεροκάματα στο χωριό, κι ακόμα εγκατάλειψη κάθε προσπάθειας για μικροεπιδιορθώσεις και μικροεπισκευές στα υπάρχοντα στίπια που από μακριά δείχνουν την επίσημη εγκατάλειψή

τους, την ερημιά και τη μοναξιά τους.

Όλων των Λαμπεριωτών η σκέψη βρίσκεται στη μετακίνηση κι όλων οι προσπάθειες προς αυτήν συγκλίνουν. Πρέπει όμως να σκεφτούμε και λίγο την αντίθετη περίπτωση, την περίπτωση της μη μετακίνησης του χωριού μας. Αναλογιστήκαμε ποτέ άραγε τι πρόκειται συμβεί σε μια τέτοια περίπτωση;

Έτσι όπως από μέρους μας τα πάντα εγκαταλείφθηκαν, θάρεθαι ● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 2

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Ρογκατσάρια

Αναπολώντας τις γιορτινές μέρες που πέρασαν, στα ήθη και τα έθιμά τους, θα σιασθούμε σε ένα λυρικό και παράξενο, γι' αυτό ίσως και πιά όμορφο έθιμο του Λαμπεριώτικου χώρου, τα ρογκατσάρια. Τα ρογκατσάρια, που στο χωριό μας και στη γύρω περιοχή γίνονται ή καλύτερα γίνονταν την ημέρα των Φώτων, ενώ σε πολλά μέρη της Βόρειας κυρίως Ελλάδας συναντώνται με παραπλήσιες ονομασίες και σε διάφορες ημέρες, αλλά πάντα μέσα στο Γενάρη.

Πολλές θεωρίες έχουν αναπτυχθεί γι' αυτό το συγκεκριμένο έθιμο. Άλλοι το θέλουν να κρατιέται από την αρχαία Ελλάδα. Ίσως λένε, είναι κατάλοιπο Διονυσιακών τελετών. Άλλοι το θέλουν να σχετίζεται με Θεό Πάνα και τους σάτυρους, γι' αυτό λένε και τό όλο περιεχόμενό του και οι αμφιβιές είναι σατυρικές και άλλοι πιστεύουν ότι είναι μια γιορτή για την αναγέννηση της βλάστησης στη γη, μια και τα φυτά που κύρια έτρεφαν τον άνθρωπο, τα σιτηρά, αυτή την εποχή φυτρώνουν στη γη.

Μερικοί μελετητές τα κατατάσσουν, στα έθιμα εκείνα που αναπτύχθηκαν επί τουρκοκρατίας, και είχαν σαν σκοπό, την επικοινωνία των χριστιανών, γι' αυτό και συντελούνται, λένε, τις γιορτινές αυτές ημέρες της Χριστιανικής Θρησκείας.

Για τον απλό όμως άνθρωπο, αυτές οι θεωρίες δεν λένε τίποτα.

Γι' αυτόν τα ρογκατσάρια ήταν μια γιορτή ξεχωριστή από τις άλλες, μια χαρά και ένα ξεφάντωμα μέσα στην θαρυχειμωιά, μια αντίδραση και μια άμυνα στην επίθεση που δέχεται απ' τα στοιχεία της φύσης.

Αυτός, ο απλός άνθρωπος, είχε τη δύναμη μια φορά το χρόνο, κρυβόμενος πίσω απ' την ανωνυμία του, να περιγελάει και να κοροϊδέφει τους πάντες

τραγουδώντας... «Παλληκαρίτσι μ' όμουρφου, μι του στριφτό μουστάκι», «Κυρά μ' ψηλή, κυρά μ' χουντρή, κυρά μ' καντηλοφρύδου», «Ίδώ χουν κόρη για παντρεία κι θέλν' να την παντρέψουν», «Ένα μικρό μικρούτσικου, του βασιληά τ' αγγόνι», κ.λπ.

Και, γιατί όχι, σε δύσκολους καιρούς, είχε την ευκαιρία να εξοικονομήσει και το φαγητό της ημέρας ζητώντας «Μιά ψίχα από λευκάνικου, μιά ψίχα από παπάρα, μιά ψίχα κι από νιφραμιά να φτιάσ' η νύφη την πίττα.

Κάποτε οι Λαμπεριώτες και οι κοντοχωριανοί τους, μεταμφιεσμένοι σε ρογκατσάρια, επισκέπτονταν και τα διπλανά χωριά.

Αργότερα περιορίστηκαν στο χώρο του χωριού τους μόνο.

Τώρα δεν μεταφιέζονται καθόλου.

Σημείο άρνησης των παραδοσιακών αξιών; Δεν θα ήταν σωστό να το πούμε κάπως έτσι.

Ίσως είναι η αναπόφευκτη κατάληξη της αλλαγής που συντελείται στον τρόπο ζωής των ανθρώπων.

Άλλοτε οι Λαμπεριώτες ή-

ταν μαζεμένοι όλοι μαζί σ' ένα χώρο και είχαν τις ίδιες ασχολίες. Δούλευαν τη γη τους, βοσκόσουν τα πρόβατά τους και με τα λίγα που εξασφάλιζαν ήταν ευχαριστημένοι. Σήμερα οι ανάγκες και ο τρόπος ζωής άλλαξε, οι Λαμπεριώτες ξενιτεύτηκαν και χωρίστηκαν σε ομάδες. Άλλοι στην Καρδίτσα, άλλοι στην Αθήνα, άλλοι στη Θεσσαλονίκη, άλλοι στο εξωτερικό και ελάχιστοι στο Λαμπερό. Δεν φταίνε οι ίδιοι γι αυτή τη διασπορά. Αναγκάστηκαν. Και δεν ευθύνονται γι' αυτή την παρακμή της παράδοσης. Όλοι μας αγαπάμε τα έθιμα των πατέρων μας' όμως είναι δύσκολο και ίσως άτοπο να τα αναδιώσουμε εκεί όπου δρισκόμαστε. Γιατί όπως και να το κάνουμε, μερικά έθιμα είναι άρρηκτα δεμένα με το χώρο που γεννήθηκαν. Και ούτε είναι εύκολο να ξεσηκωθείς όπου κι αν βρίσκεσαι και να γυρίσεις στο Λαμπερό να γυθείς ρογκατσάριας, όσο και να το θέλεις. Και ας σε κατηγορούν μερικοί ότι ξέχασες τον τόπο που γεννήθηκες.

Χ.Φ.Κ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ

— ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1
μέρα που τα υπάρχουντα σπίτια μη αντέχοντας άλλο την ίδια τους την ερημιά, χτυπημένα και τραυματισμένα απ' των χρόνων το βάρος και της φύσης τα ξεσπάσματα, θα γονατίσουν, θα λυγίσουν και θα σωριαστούν αφήνοντας το σωρό των ερειπίων τους για θύμηση μιας ύπαρξης χωριού. Και τότε το μακρόσυρτο κλάμα κάθε νυχτοπουλιού θ' ανταμώνει με τις κατάρες και τις θλαστήμιες κάθε νοσταλγικά σκεπτόμενου Λαμπεριώτη.

Μήπως λοιπόν θάπρεπε όλοι μαζί ν' αγωνιστούμε ώστε μέχρι την επιτυχία της πολυπόθητης μετακίνησης να μην επιτρέψουμε και στον πανδομάτατο χρόνο ν' αφανίσει κάθε στοιχείο ύπαρξης του χωριού μας;

Πριν νάναί αργά, ο καθένας μας ξεχωριστά αλλά και όλοι μαζί, με μπροστάρηδες την Κοινοτική μας Αρχή και τους Συλλόγους μας πρέπει να ξεκαθαρίσουμε αν μπορούμε να σώσουμε ή έστω να διατηρήσουμε ό,τι υπάρχει μέχρι τη μέρα της πολυπόθητης μετακίνησης.

Σα χωριό θρισκόμαστε νομίζω σε κατάσταση Ανατολίτικου «Μαχουρλιτισμού» κι ενώ σήμερα μας συντροφεύει η λαϊκή κατάρα «κακό χωριό τα λίγα σπίτια» αύριο ίσως θάναί αργά ακόμα και για το σώσιμο ενός αγκαωαριού Λαμπεριώτικης ύπαρξης.

Ας αφήσουμε λοιπόν κατά μέρος κάθε επιφύλαξη, κι ας ανταμώνουμε όλοι οι Λαμπεριώτες τις σκέψεις μας, ας δυναμώσουμε τη φωνή μας στο κουβέντισμα του καινού μας προβλήματος.

ΠΡΟΤΕΙΝΩ: Με πρωτοβουλία της Κοινότητας και με συνεργασία των Συλλόγων, να προετοιμασθεί για μια μέρα του Πάσχα, μια Λαϊκή Συνέλευση στην πλατεία του χωριού μας, όπου ο κάθε Λαμπεριώτης, λήφτερα, ανεπηρέαστα κι

ανεπιφύλαχτα να εκφραστεί, με αίσθημα προσωπικής ευθύνης, πάνω στο σοβαρό Λαμπεριώτικο πρόβλημα. Πιστεύω δε, ότι έτσι, ίσως προσδιοριστούν υπεύθυνα κι επακριβώς οι στόχοι μας και καθοριστεί απ' όλους μας η παραπέρα πορεία των ενεργειών μας, ώστε να στοματίσει η πληγή των ανεύθυνων κατηγοριών.

Εάν η πρότασή μου κρίνεται σωστή, απεμένει στο Κοινοτικό Συμβούλιο και τους Συλλόγους μας να προετοιμάσουν την συνέλευση αυτή.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΗΛΙΑ ΜΟΥΣΤΟΣ

Κι εμείς, σαν διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου των Αθηνών συμφωνούμε με την πρόταση του συγχωριανού μας κ. Μούστου Λαμπερό και πρόθυμα θα συμμετείχαμε και σαν σύλλογος αλλά και σαν άτομα.

Το Δ.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η συγχωριανή μας Ευσταθία Γεωργίου Μακρυγιάννη έδωσε αμοιβαία υπόσχεση γάμου μετά του κ. Γεωργίου Χεβαλέ. Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στον Ι. Ν. Αγίου Κωνσταντίνου Καρδίτσας έγιναν οι γάμοι του συγχωριανού μας Ζουλούμη Αποστόλου μετά της δ. Μαμούρη Φωτεινής.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στην Αθήνα, μετά από σύντομη ασθένεια ο συγχωριανός μας Δημήτριος Ευαγγέλου Μήνος.

Επίσης πέθανε ο συγχωριανός μας Αλεξίου Νέστορας.

Τα συλλυπητήριά μας στις οικογένειες των εκλιπόντων.

ΠΙΚΡΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Είναι αλήθεια πως ο σύλλογός μας, ακόμη δεν έχει φθάσει σε ένα επίπεδο που να είναι ζηλευτό, και σ' αυτό κατά την προσωπική μου γνώμη την ευθύνη δεν την έχει το διοικητικό συμβούλιο, το εκάστοτε, αλλά τα μέλη του συλλόγου.

Βέβαια το λέω αυτό όχι γιατί έτσι συμφέρει αλλά γιατί έτσι είναι.

Σε πολλές συνέλεύσεις που έχουν γίνει μέχρι τώρα απασχόλησε το γεγονός της μη συμμετοχής των μελών, το συμβούλιο και τα λίγα μέλη που έρχονται.

Ψάξουμε από κοινού να βρούμε τι φταίει και σκεφτήκαμε ορισμένους τρόπους που θα μπορούσαμε να κάνουμε τους συγχωριανούς μας να έλθουν πιο κοντά.

Μας έλειπε η στέγη, που τό θεωρούσαμε σοβαρό συντελεστή στην απομάκρυνση του Λαμπεριώτη από το σύλλογο. Το λύσαμε, αν και μας στοιχίζει αρκετά χρήματα. Φτιάξαμε μια αίθουσα διαθέσιμη όλα τα είδη καφενείου, όπου μπορεί να ψυχαγωγηθεί κανείς και τη διατηρούμε ανοιχτή δυό φορές τη βδομάδα. Αποτελεσμα ΜΗΔΕΝ.

Είχαμε διοργανώσει μια εκδρομή, αλλά κατά περίεργη σύμπτωση, οι περισσότεροι Λαμπεριώτες είχανε σοβαρότατες δουλειές που δεν πέρνανε αναβολή. Και φυσικά τω λόγω λοιπόν, να προβληματιστούμε αν θα πρέπει να διοργανώσουμε ξανά εκδρομή. Γιατί δεν έχει καμία ουσία να γίνονται εκδρομές όπου συμμετέχουν σχεδόν αποκλειστικά ξένοι.

Κανονίσαμε να κάνουμε αποκριτικό χορό, όπως όλοι οι σύλλογοι και από μια πρώτη επαφή που είχαμε με τα μέλη μας αποκαρδιωθήκαμε. Εκατό τα μέλη, εκατόν πενήντα διαφορετικές απόψεις και αντιδράσεις, με αποτέλεσμα ο χορός να κινδυνεύει να γίνει με γνωστούς και φίλους ξένους προς το Λαμπερό.

Κλασική δικαιολογία, το ότι γίνεται χρονιάρα μέρα, και αναρωτιέμαι άραγε αυτή τη μέρα οι περισσότεροι θα μείνουν κλεισμένοι στα σπίτια τους; Άλλη δικαιολογία το χρηματικό ποσό. Για μερικούς, ελάχιστους πιστεύω, ίσως είναι πρόβλημα να δώσουν 800 δρχ. Για τους περισσότερους όμως όχι. Θα θυμάμαι πάντως την περίπτωση κάποιου συγχωριανού μας που μας είπε: «Εγώ στο χορό δεν έρχομαι, γιατί δυσκολεύομαι πού να αφήσω τα παιδιά, όμως επειδή πιστεύω ότι έτσι βοηθάμε το σύλλογο, και έτσι θα έπρεπε να κάνουν όλοι, θα πάρω τις προσκλήσεις μου».

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Για μια βδομάδα χωρίς ρεύμα, όπως μάθαμε, είχε μείνει το χωριό, όταν είχε πέσει πολύ χιόνι. Μήπως εκτός από το χιόνι και τη σχετική αδυναμία της ΔΕΗ έφταιξε λίγο και η κοινοτική μας αρχή; Ή μήπως είχε κοπεί και το τηλέφωνο; Τέτοιο πράγμα όμως, εμείς δεν μάθαμε.

Έγιναν τα εγκαίνια της αίθουσας του Συλλόγου με μεγάλη συμμετοχή των μελών μας. Έτσι λοιπόν στο εξής οι εν Αθήναις Λαμπεριώτες θα έχουν το δικό τους στέκι. Η αίθουσα θα είναι ανοιχτή κάθε Κυριακή 10—1 το πρωί

Άλλο πρόβλημα που συναντάμε, είναι η μέρα που κανονίζουμε τις εκδηλώσεις. Κάνουμε συνέλεύσεις, ή τα εγκαίνια την Κυριακή, ακούμε παράπονα γιατί άλλοι δουλεύουν, άλλοι βγαίνουν έξω από την Αθήνα. Κόβουμε την πίττα τη Τετάρτη, άλλα παράπονα από άλλους που ούτε τις Κυριακές έτσι κι αλλιώς παρευρίσκονταν.

Ας μην ψάχνουμε για ευκαιρίες να κατηγορήσουμε. Η κριτική μας να είναι πάντα κοιλόπιστη. Πρώτα να είμαστε εντάξει στις υποχρεώσεις μας και μετά να κατηγορούμε τους άλλους.

Άλλο παράδειγμα η εφημερίδα.

Αναγκάζονται να γράφουν οι ίδιοι άνθρωποι κάθε φορά. Οι άλλοι φαίνεται, κρίνουν πως δεν είναι απαραίτητη η εφημερίδα. Αυτό άλλωστε διαπιστώνεται και από τις συνδρομές που παίρνουμε. Αποτέλεσμα η εφημερίδα να εκδίδεται με μεγάλο παθητικό για το σύλλογο.

Τελειώνοντας θέλω να πώ ότι για να συνεχίσει να υπάρχει σύλλογος και να γίνει ουσιαστικός, όχι τυπικός, χρειάζεται η συνδρομή όλων. Χρηματική και έμπρακτη. Για να μπορέσουμε να κάνουμε και κάτι στο χωριό όπως θα έπρεπε να επιδιώκουμε όλοι.

ΗΛΙΑΣ ΜΗΝΟΣ

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ...

ΛΙΓΟΘΥΜΙΕΣ

Μουστάκι παχιό τσιγκελωτό, μαλλί ενάμιση πόντο, σβέρκο βουβαλίσι με δίπλες, γταγλαράς και φορτηγαζής. Τελευταία τον σουβλιζανε κάτι σφάχτες κατά σπλήνα μεριά, ο γιατρός του είπε να κάνει εξέταση αίματος... και νάτον καθισμένο στην καρέκλα του μικροβιολόγου, με αναστηλωμένο το μανίκι και δεμένο το μπράτσο μ' εκείνο το αιμοδόρικο λάστιχο. Με το που βλέπει τη σύριγγα με τη βελόνα, στριφογυρίζει περισκοπικά τα μάτια, ιδρώνει, γλαρώνει και πέφτει σανίδα.

Κάποια στιγμή συνέρχεται, γυρίζει στο γιατρό και του λέει θλοσυρά:

Έτσι και βγάλεις βρώμα στην πιάτσα ότι ο Βάγκος είδε την ψλομύτα και λιγοθύμησε, θα στο κάνω το μαγαζί καλοκαιρινό.

Ήταν η σειρά του γιατρού να λιγοθυμήσει...

Μ.Ε.

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ»
Εφημερίδα του Συλλόγου των απανταχού Λαμπεριωτών Καρδίτσας
«Ο ΜΕΓΔΟΒΑΣ»
Υπεύθυνος Έγλης ΤΣΟΥΚΝΙΔΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ 33
Άγιος Δημήτριος Μπραχάμι Τηλ. 97.34.656
Συντάσσεται από Συντακτική Επιτροπή
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ετησία συνδρομή δρχ. 200
Σωματεία Οργανισμοί 400
Τυπογραφείον ΜΑΤΑΦΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Βατσαξή 9 Τηλ. 52.22.297

Για την υγεία μας

Συνεχίζοντας την αναφορά μας, σε ιατρικά θέματα σ' αυτό το φύλλο θα αναφερθούμε σε μία ασθένεια που πλήττει τους αγροτικούς κυρίως πληθυσμούς, αλλά και τους αστικούς κατά μικρότερο όμως βαθμό. Πρόκειται για τον «Μελιταίο πυρετό» ή θρουκέλλωση. Οφείλεται στο μικρόβιο Βρουκέλλα και πηγή μόλυνσης για τον άνθρωπο είναι τα μολυσμένα, αγροτικά κυρίως ζώα. Γι' αυτό η συχνότητά της στον άνθρωπο εξαρτάται άμεσα από τη συχνότητα στα ζώα.

Μπορεί να μεταδοθεί άμεσα π.χ. με το άρμεγμα των ζώων, ή τη σφαγή τους αλλά και έμμεσα με την κατανάλωση γαλακτοκομικών προϊόντων π.χ. με το γάλα όταν δεν είναι παστεριωμένο και με το τυρί όταν δεν έχει ωριμάσει.

Τα συμπτώματα στα ασθενή ζώα είναι κυρίως οι αποβολές (εκτός από τις γίδες) ενώ στους ανθρώπους είναι ποικίλα, ελάχιστα τυπικά και αρχίζουν απότομα ή ύπουλα.

Στις οξείες μορφές παρατηρείται μεγάλη κατάπτωση και εξασθένηση, ψηλός πυρετός κυρίως το απόγευμα ή το βράδυ, άφθονα ιδρώματα κατά τα οποία ο πυρετός πέφτει για να ξανανέβει την επομένη μέρα. Μετά την πάροδο μερικών ημερών η κατάσταση βελτιώνεται για να ακολουθήσει νέα έξαρση των οξέων φαινομένων, μετά από ημέρες ή εβδομάδες.

Άλλα συμπτώματα είναι, κεφαλαλγία, ορχίτιδα, χάσιμο βάρους κλπ.

Στις χρόνιες μορφές ο ασθενής είναι εξασθενημένος, παρουσιάζει κυρίως διαλείποντα πυρετό και πόνους στις αρθρώσεις.

Η θεραπεία γίνεται με αντιβιοτικά (π.χ. χλωροτετρακυκλίνη — στρεπτομυκίνη). Το πασστό των υποτροπών πάντως είναι ψηλό.

Η πρόληψη βασίζεται κυρίως στα υγιεινομικά μέτρα, που αποθλέπουν στην αποφυγή της άμεσης ή έμμεσης μεταδόσεως του μικροβίου στον άνθρωπο.

Ασφαλώς, το καλύτερο τρόπο πρόληψης αποτελεί η μείωση της συχνότητας ή ακόμα και η εκρίζωση της νόσου από τα ζώα.

Γι' αυτό όταν υπάρχει υπόνοια ότι τα ζώα μας είναι άρρωστα (όταν παρατηρούμε αποβολές) θα πρέπει να συμβουλευτούμε κτηνίατρο, ο οποίος σε περίπτωση υπάρξεως της νόσου είναι υποχρεωμένος να το δηλώσει.

Πιο πρακτικά όμως, θα πρέπει να αποφεύγουμε να καταναλώνουμε γάλα απαστερίωτο (για σιγουριά το βράσιμο είναι το καλύτερο) και επίσης φρέσκο τυρί, (χλωρό όπως το λέμε) όταν δεν έχουν περάσει δύο μήνες τουλάχιστον απ' την παρασκευή του και ιδίως από ύποπτες περιοχές.

Χ.Φ.Κ.

«Καπέλλο... και αδιαφορία»

Η είδηση πέρασε στα φιλά των εφημερίδων και είχε και «καπέλο» «Μανάβης πουλούσε φασολάκια με «καπέλο» ... πατάτες».

Δηλαδή, για να πάρεις από το ένα είδος έπρεπε να πάρεις και από το άλλο.

Η είδηση συνοδεύτηκε, και από την καταδίκη του ευφάνταστου μανάβη, αφού τον πιάσανε να παρανομεί. Προηγούμενος όμως, είχε πουλήσει δεκάδες εκατοντάδες, ίσως, κιλά φασολάκια με — υποχρεωτικά — πατάτες.

Δεκάδες εκατοντάδες καταναλωτές δεν διαμαρτυρήθηκαν. Θεώρησαν φαινόμενο φυσικό ότι τα φασολάκια συνοδεύονται οπωσδήποτε, με πατάτες.

Το γεγονός, πέρα από το χαριτωμένο στοιχείο του έχει και το εξοργιστικό. Όχι για τον μανάβη. Αλλά για τον καταναλωτή. Για όλους εκείνους που δέχτηκαν το πρωτότυπο καπέλο. Για όλους εκείνους που δείχνουν μίαν απίστευτη καταναλωτική ελαστικότητα. Η μάλλον — καλύτερα — μια καταναλωτική υποτέλεια.

Κι αυτή η καταναλωτική υποτέλεια δεν είναι παρά ένα δείγμα μιας κοινωνικής μας αδράνειας, ένα δείγμα του ανενεργού πολίτη στην καθημερινή μας ζωή. Και δυστυχώς, παθητικοί πολίτες δεν είμαστε μόνο περί τα καταναλωτικά. Αλλά γενικότερα. Η αντίδρασή μας σαν πολίτης - άτομο και σαν πολίτης - ομάδα, φοβόμαστε ότι βρίσκεται ακόμα σε κατάσταση ύπνωσης ή το πολύ - πολύ αφύπνισης. Γιατί; Είτε από άγνοια και αδιαφορία, είτε από φόβο, είτε από όλα μαζί.

Έτσι η αποδοχή του «καπέλου» της πατάτας στα φασολάκια

δεν είναι το μόνο δείγμα του ανενεργού πολίτη. Αυτός ο ανενεργός πολίτης φαντάζομαι ότι είναι σαν την φίλη μου τη Μαίρη, που ποτέ δεν ξέρει πόσο είχε χιές το ψωμί για να κάνει σύγκριση σήμερα ή ξέρει αλλά μεταφέρει την κριτική της στο κέντρο μιας συζήτησης με υψηλή οργή και χαμηλή αποτελεσματικότητα. Είτε είναι σαν τον κυρ Γιώργο της επαρχίας μας που οργίζεται με τον μεγαλέμπορο της περιοχής του γιατί τον εκμεταλλεύεται αλλά λέει: «Και πού ξέρω εγώ να κάνω καταγγελίες; Και ποιος θα με ακούσει εμένα».

Και επειδή η παθητικότητά μας βέβαια δεν περιορίζεται στην εμπορική κατανάλωση, αλλά απλώνεται σε όλη τη ζωή μας και τις ανάγκες της, το πρόβλημα είναι οξύ.

Αν δεν αρχίσουμε να αντιδρούμε στο «καπέλο» της πατάτας και στα άλλα «καπέλα» που μας επιβάλλουν, δεν βλέπω πώς θα μπορέσουμε να αντιδράσουμε στις σοβαρότερες κοινωνικές μας αξιολογήσεις. Πώς θα αντιδράσουμε στην παρανομία την επιτήδειων, αλλά, και καμιάφορά στην επικίνδυνη νομιμότητα. Πώς θα αντιδράσουμε, το κυριότερο, στην ιδεολογική πίεση που είναι ακόμα έντονη στα στενά κοινωνικά μας τοιχώματα.

Από κάπου τουλάχιστον, να αρχίσουμε. Θα πρότεινα μάλιστα, από τα ... φασολάκια. Όταν κανείς δεν δεχτεί να αγοράσει φασολάκια «καπελωμένα» με ... πατάτες και το καταγγείλει, τότε θα έχουμε μια μεγάλη νίκη δική μας.

ΛΕΝΑ ΚΑΡΒΕΛΗ

ΜΗΠΩΣ ΔΙΩΧΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΑΜΠΕΡΙΩΤΕΣ;

Σάββατο 28 Γενάρη

Από νωρίς βρέθηκα σήμερα σε κάποιο καφενείο του χωριού μου. Το καφενείο ήταν έρημο. Μόνο δύο γέροντες, γύρω στα ογδόντα, σε μια γωνιά ρουφούσαν τον καπνό δίπλα στη σόμπα και νύσταζαν. Κάπου - κάπου άφηναν και καμιά κουβέντα να φύγει κάτω απ' τα κάτασπρα μουστάκια τους. Μα περισσότερο ήταν βόγγητο παρά κουβέντα. Με το σούρουπο μαζεύτηκαν πέντε - έξι ακόμα πιο νεότεροι. Αυτοί ήταν όλοι οι θαμώνες.

Δυό τρεις απ' αυτούς το στρώσαν στο χαρτοπαίγνιο. Οι άλλοι παράγγειλαν κάτι τσίπουρα κι έπιναν συζητώντας. Πλησίασα στο τραπέζι από περιέργεια και γρήγορα διαπίστωσα πως η συζήτησή τους ήταν ενδιαφέρουσα. Η συζήτηση στρεφόταν γύρω από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι λησμονημένοι αυτοί γέροντες που ζουν μόνιμα στο χωριό. Επειδή ήμουν περαστικός από κεί και μόνο για ένα βράδυ, δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω αν πράγματι συνέβησαν αυτά που έλεγαν. Γιαυτό θα τα μεταφέρω όπως ειπώθηκαν εκείνο το βράδυ.

«Το 1965 το κοινοτικό συμβούλιο αγόρασε ιδιόκτητα κτήματα στις θέσεις Αρνοφωλιές, Βλαχόστρατα και Κουκκουριάκο για να διευκολυνθεί η κτηνοτροφία. Το ... 1983 επιχειρεί το κοινοτικό συμβούλιο, ανάμεσα σ' αυτές τις τοποθεσίες να δημιουργήσει ζευγαρολίβαδα (τα οποία τελικά δεν έγιναν), δηλαδή λιβάδια για τα ζώα που οργώνουν τα χωράφια και ν' απαγορευτεί να περάσει μέσα σ' αυτά κάθε άλλη κτηνοτροφία.

Αν είναι δυνατόν να υπάρχουν σήμερα τέτοια ζώα, αφού κανένας δεν σπέρνει τα χωράφια και όλη η έκταση όση τουλάχιστον φαίνεται απ' την πλατεία, είναι ακαλλιέργητη. Τώρα γιατί προβήκαν σ' αυτή την ενέργεια μόνο αυτοί γνωρίζουν και κάθε υπόθεση περιτελεί.

Απ' εκεί η συζήτηση πέρασε στο δάσος που υλοτομείται αυτό τον καιρό κάτω απ' τον Άη - Λιά. Το δάσος αυτό με δημοπρασία εδόθηκε σε κάποιο έμπορο για να το εκμεταλλευτεί, τη στιγμή που υπάρχει κάποιος συνεταιρισμός στο χωριό με το σκοπό αυτό, αποτελούμενος από τους εκεί λαμπεριώτες.

Σαν συνέπεια τούτου επήλθε αν όχι η διάλυση του συνεταιρισμού η απόσχιση μερικών συνεταιριζόμενων απ' αυτόν, επειδή, όπως είπαν αναγκάστηκαν.

Απ, ό,τι τουλάχιστον έλεγαν, το δάσος εδόθηκε με 2.545 δραχ. κατά τόνο, ενώ ο συνεταιρισμός ήταν διατεθειμένος να πληρώσει 2.

MINI MARKET
ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ
ΜΗΝΟΣ «ΣΤΕΦΑΝΟΣ»
ΚΥΠΡΟΥ 191
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ

ΞΥΛΙΝΑ ΔΑΠΕΔΑ
ΞΥΛΙΝΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ
ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ 68
ΖΟΦΡΙΑ - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ
ΤΗΛ. 26.27.957

145 μέχρι 2.345 δραχμές κατά τόνο. Από τους παραπάνω αριθμούς καταλαβαίνουμε ότι η κοινότητα έπρωξε για το συμφέρον της. Καθόλου όμως δεν σκέφτηκε τους λίγους ήρωες λαμπεριώτες που ζούν ακόμα εκεί, αν έχουν να φάνε μ' αυτόν τον αποκλεισμό. Και να σκεφτούμε ακόμα ότι η πολιτεία φωλάζει αποκέντρωση. Μ' αυτές τις συνθήκες υπάρχει περίπτωση να γίνει αποκέντρωση;

Ακόμα συζητήθηκε για κάποιο μέρος που δεν κατάλαβα και καλά αλλά μάλλον εννοούσαν από το ρέμα Γούρνες μέχρι του Άη - Λιά ότι δεν έπρεπε να υλοτομηθεί για να μη αποκλεισθεί τελείως η κτηνοτροφία. Η εισήγησή τους όμως δεν έγινε δεκτή και το δάσος υλοτομήθηκε.

Αν πράγματι έτσι έχουν τα πράγματα προσωπικά λυπάμαι πολύ.

Γιατί ως μην ξεχνάμε ότι φύγα με απ' το χωριό επειδή δεν είχαμε το μερκακάματο. Ακόμα, όσο κι αν φαίνεται παράξενο, μια απ' τις πολλές αιτίες που χάθηκε η κτηνοτροφία μας ήταν τα ...

πολλά μας δάση. Γιατί αν αναπτολήσουμε τα περασμένα, και δούμε την απαγόρευση στα παλιά ζευγαρολίβαδα από Κρανούλα μέχρι Βράτσια, τον κλοιό που μας επέβαλε το Δασαρχείο γύρω απ' το χωριό και μας έσφιξε στα θηλιά στο λαϊμό και την υλοτομία που απαγορεύει, στο δάσος που κόπηκε να περάσει ζώο για αρκετά χρόνια (δεν ξέρω ακριβώς πόσα), τότε για ποιές άλλες αιτίες ξεριζώμου μας ψάχνουμε;

Και φτάσαμε σήμερα, το 1984 που δεν μένουν στο χωριό παρά λίγοι γέροντες που κάθε μέρα είναι και λιγότεροι γιατί μας αφήνουν χρόνια, να προσπαθούμε, με τον τρόπο μας φυσικά, να τους διώξουμε.

Αλλά δεν φεύγουν γιατί δεν έχουν που να πάνε και περιμένουν να φύγουν οι μέρες τους για να ησυχάσουν.

Όποιος λαμπεριώτης πονά το χωριό και διαβάσει αυτά που ειπώθηκαν απ' το στόμα των ξεχασμένων χωριανών μας ως εκφραστεί ανάλογα.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Οι παρακάτω συγχωριανοί μας μας έστειλαν την συνδρομή τους για την εφημερίδα του 1984. Ευχόμαστε να τους μιμηθούν και άλλοι, για το καλό του συλλόγου και του χωριού.

Όνομα	Δρχ.	Ποσό
Μήνος Χρήστος	200	
Λυρίτσος Χρήστος	»	500
Κουτής Θωμάς	»	200
Κουτής Ηλίας	»	200
Παρεδράκος Κώστας	»	200
Κολοβός Απόστολος	»	200
Τσουκνίδας Θωμάς	»	200
Μήνος Πέτρος	»	200
Λυρίτσος Νίκος	»	200
Μήνος Στυλιανός	»	200
Λούκας Πέτρος	»	500
Λάντζος Παναγιώτης	»	500
Νάκος Απόστολος	»	200
Κουτής Κώστας	»	200
Λάντζος Βάιος	»	200
Αναστασίου Αναστάς	»	200
Αντωνίου Βασίλειος	»	200
Νάκος Ιωάννης	»	200
Κολοβός Γεώργιος	»	200
Κουτής Στυλιανός	»	200
Μήνος Αναστάσιος	»	200
Στυλογιάννης Νικόλαος	»	200
Νάκος Λάμπρος	»	200
Μήνος Βασίλειος	»	200
Σαραϊλή Αθηνά	»	200
Ζάκος Λάμπρος	»	200
Ζάκος Γεώργιος	»	200
Κουτής Αναστάσιος	»	200
Νάκος Σωτήριος	»	200
Πρέπας Βάιος	»	200
Μακρυγιάννης Γεώργιος	»	200
Μακρυγιάννης Ηλίας	»	200
Μπίρδας Ιωάννης	»	200
Μήνος Θωμάς του Γεωργίου	»	200
Μούστος Φώτης	»	200
Μήνος Ιωάννης	»	200
Μήνος Στέφανος	»	200
Λυρίτσος Περικλής	»	200
Λυρίτσος Κων) νος του Μάρκου	»	200
Λυρίτσος Σταματία σύζυγος Βαίου	»	200
Κολοβός Ανδρέας	»	200
Κολοβός Προκόπιος	»	400
Λυρίτσος Βάιος	»	200
Λυρίτσος Βασίλειος	»	200
Ζάκος Βασίλειος του Αθανασίου	»	200
Ζάκος Κων) νος του Ευαγγέλου	»	200
Ζάκος Κων) νος του Φωτίου	»	200
Ζέρβας Φώτος	»	200
Ζέρβας Αναστάσιος	»	200
Λούστος Λάμπρος	»	1000
Κουτής Απόστολος	»	200
Μούστος Ηλίας	»	1000